

De Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen houdt op 15 en 16 april a.s. in de Glazen zaal van het RAI-gebouw te Amsterdam haar jaarlijkse Akademiedagen. Leden van Oud-Utrecht kunnen de lezingen gratis bijwonen. Voor deelneming aan de excursies worden de onkosten in rekening gebracht.

Belangstellenden kunnen het programma, waaraan een aanmeldingsformulier is gehecht, aanvragen bij de regelingscommissie voor de Akademiedagen, Kloveniersburgwal 29, Amsterdam.

Op de Akademiedagen worden de volgende lezingen gehouden:

— Grootstedelijke verkeers- en vervoersproblemen in hun maatschappelijke context.

Spreker: prof. ir. H. Wiggerts, buitengewoon hoogleraar ruimtelijke ontwerpen aan de T.H. Delft.

— Stadsklimaat.

Spreker: drs. G. F. A. van Zuylen, fysisch-geografisch en bodemkundig laboratorium aan de Universiteit van Amsterdam.

— Bewogen jeugd contra bedreigende stad.

Spreker: prof. dr. J. S. van Hessen, sociologisch instituut van de R.U. Utrecht.

— Restauratie van de binnenstadskerken in Utrecht.

Spreker: Th. Haakma Wagenaar, architect te Utrecht.

— Het toekomstige landschap van de Markerwaard.

Spreker: R. J. Benthem, hoofd van de stafafdeling landschapsbouw van Staatsbosbeheer, Utrecht.

Voor de deelnemers aan de Akademiedagen bestaat voorts de mogelijkheid op 16 april in de middag deel te nemen aan een van de volgende excursies:

— Bezoek aan Fokker-V.F.W. NV met rondleiding.

— Bezoek aan drukkerij Henkes Holland NV te Haarlem (hier wordt een groot gedeelte van de Akademie-uitgaven gedrukt).

— Excursie per autobus door de Beemster met bezoek aan de Schermer-molens, onder leiding van H. Tol, bestuurslid van het Oudheidkundig Genootschap Jan Adriaanszoon Leeghwater.

— Excursie naar de expositie Stadsontwikkeling van de dienst publieke werken van de gemeente Amsterdam, in het Beursgebouw, waar drs. C. Wegener Sleswijk van de afdeling stadsontwikkeling een inleiding zal houden.

Verbreiding van Langbroekerdijk

De werkgroep die Gedeputeerde Staten van Utrecht op 19 oktober 1970 hebben ingesteld, om een compromis te zoeken tussen de verkeers-technische, landschappelijke en cultuurhistorische eisen van de Langbroekerdijk, heeft zich uitgesproken voor het landschappelijk behoud van deze weg. Verbetering en verbreding van de Langbroekerdijk tussen de Sterkenburgerlaan (Driebergen) en de Broekhuizerstraat (Langbroek) acht de werkgroep noodzakelijk, maar een matiging van de verkeers-technische eisen - in de gedaante van een iets smallere weg dan was beoogd - is volgens haar gerechtvaardigd.

Met deze schaalverkleining wordt tegemoet gekomen aan de velen die bij het provinciaal bestuur klachten hadden ingediend over de wel erg rigoureuze, gemeentelijke plannen om de dijk te moderniseren. De werkgroep, bestaande uit represen-

tanten van Monumentenzorg, Heemschut, Staatsbosbeheer, cultuurtechnische dienst en provinciale waterstaat, heeft oog gehad voor de prachtige loofbossen bij kastelen en landhuizen van dikwijls monumentale waarde, voor boomgaarden, grienden en weilanden, die dit oude akker- en weidelandschap zo'n onmiskenbare charme verlenen. Als haar aanbevelingen worden gevolgd - en het ziet ernaar uit dat Gedeputeerde Staten daar wel oren naar hebben - zal een aantal forse eiken gespaard blijven, die anders voor het geweld van de wegenbouwers hadden moeten wijken. Ook adviseert de groep de herberg op de hoek van de Wijkerweg te handhaven en de Stenenbrug naar de Bovenwijkerweg alsmede twee bruggetjes bij Lunenburg en Leeuwenburg te herbouwen.

Zij vestigt verder de aandacht op ontsierende, bovengrondse elektriciteitsleidingen, beschadigde ber-

men en afbrokkelende wegkanten, die moeten verdwijnen om het gezicht op deze dijk wat minder armetierig te maken. Na een aantal jaren kan dan weer een aantrekkelijk, met het omringende landschap harmoniërend wegbeeld ontstaan, gelooft de werkgroep.
Met de gemeentebesturen van Driebergen-Rijsen-

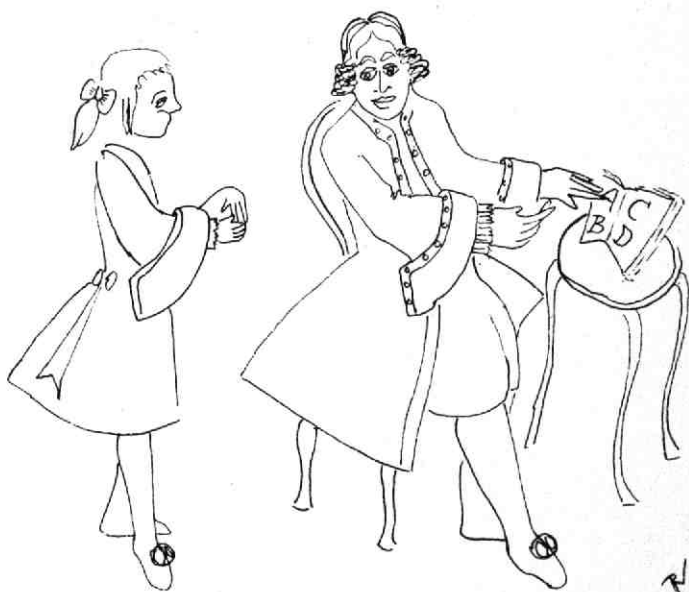
burg en Langbroek overleggen Gedeputeerde Staten nu over de uitvoeringsmogelijkheden van de plannen. Het zou wenselijk zijn dat zij ook de tegenstanders, die ook heden nog zeker niet allemaal enthousiast zullen zijn over de geamendeerde plannen, in dit gesprek betrekken.

K.

Tekening: A. B. R. de Vries

Gerrit van Goor moest schrijf- en rekenkunst bewijzen

door E. P. Polak-de Booy

Gerrit van Goor moest 5 november 1729 examen doen. In de Statenkamer te Utrecht zouden twee schoolmeesters onderzoeken wat hij van schrijven en rekenen terecht bracht. Hij kon verwachten daarbij scherp op de vingers gekeken te worden door alle leden van gerecht en kerkeraad van Breukelen, terwijl ook nog twee advocaten en drie commissarissen van Gedeputeerde Staten aanwezig zouden zijn. Geen wonder dat hij die dag koorts had en het examen geen doorgang kon vinden. Hij was eind maart 1729 in Breukelen gekomen, mogelijk als waarnemer van de omstreeks die tijd overleden Roelof Brouwer, die daar bijna veertig jaar koster en schoolmeester geweest was. Hij maakte er kennelijk geen goede indruk, want toen het duidelijk werd dat hij Roelof zou opvolgen,

raakte het hele dorp in beroering. Al drie weken voordat de aanstelling - op 19 juni - officieel bekend werd, waren twee schepenen naar Utrecht geweest om een advocaat te spreken over de „onbekwaamheid van Gerrit van Goor”. Zij brachten daar twee stuiver voor in rekening, het bedrag van hun vertering in de „Atlas”. Latere reizen waren duurder, vooral wanneer een schuit, of paard en wagen, gehuurd werd voor het vervoer van veel schepenen tegelijk. De kosten waren na een half jaar opgelopen tot 78 gulden. De rekening van de advocaat was slechts 12 gulden lager. Het is duidelijk dat ze er in Breukelen heel wat voor over hadden om Gerrit van Goor kwijt te raken. Op 5 juli dienden schepenen en kerkeraad van Breukelen een zorgvuldig geredigeerd rekest in